

През целия си живот пъ на Бога, а сърцето си беше дал на Христа

С добрия подвиг се подвизах, пътя свърших, вярата опазих..." (2 Тим. 4:7).

Десетки духовници, близки, колеги и ученици дойдоха да изпратят новопредставилия се раб Божи Аргир иподякон протопсалт в гробищната църква „Св. архангел Михаил“ гр. Пловдив. Скръбта е голяма, защото родната ни църква изгуби един добър познавач на църковното пеене, химнографията, църковния език, а и не само това. Той беше пример за подражание на благочестие, любов, молитва, кротост. Опелото оглави митрополит Николай в съслужение с викарийния епископ Арсений и духовници от епархията и страната.

В словото си митрополит Николай каза:

„Опечалени, сродници, близни и далечни, приятели и познати, възпитаници на нашия скъп покойник, опечалено събрание. Плачем и ридаем, когато си помислим за смъртта. Още по-страшно е, когато се срещнем лице в лице със страшната тайна на смъртта. Още по-непоносима е скръбта, когато губиш скъп човек. Естествено е като човеци да скърбим. Но като християни да се утешим в този час. Знаем от думите на Господ Иисус Христос, че иде час, когато мъртвите ще станат, при глас на архангел и тръба Божия, при славното и второ пришествие на Господ Иисус Христос. Всички ще оживеят. Които са правили добро, ще възкръснат за живот. Които са вършали зло, ще възкръснат за осъждане. В това е нашата утеха в този скръбен час, когато тук на земята трябва да се разделим с нашия скъп покойник, с нашия благ учител. Учител преподавал на мнозина уроците на вярата, надеждата и любовта. Учител не само по певческо изкуство. Учител по благочестие. Трудно ни е да се разделим с него. Но се утешаваме с думите на св. Йоан Златоуст: „Защо да плачем като съзнаваме, че хиляди ангели чакат да приемат в Царството Небесно душата на този добър човек, на този верен раб Христов“. Познавайки неговия благочестив живот на земята знаейки думите на Господ Иисус Христос: „Добри и верни рабе! В малко си бил верен, над много ще те поставя.“ (Матей 25:23), се утешаваме с надеждата, че Бог ще го постави във Своя чертог. Целият си живот на земята той изживя в обятията на Христовата Църква, живеейки с църковния живот във вяра, в благочестие и чистота. Ние изпращаме по пътя на вечността един праведен човек. А знаем словото Божие: „Споменът за праведника ще пребъде благословен...“ (Притчи 10:7). Нашият скъп покойник Аргир протопсалт целият си живот посвети на Бога. Изпълни онова единственото, което Иисус Христос иска от нас. Защото Той няма нужда нищо. Бог всичко държи, всичко има. Какво всъщност иска Той от нас? Едно единствено нещо. „Синко, дай си Мен сърцето...“ (Притчи 23:26). Сърцето си беше дал на Христа. Целият си живот до последното издихание той пееше на Бога. И като си мисля колко пъти на клира е казвал: „...ще пея на моя Бог, докле съществувам“ (Пс 103:33). Четейки 103-я псалом той е обещал, че ще пее на Истинския Бог, на Живия Бог, на Богът на живота, докле съществува. И той изпълни този свой обет. Споменът за този праведен човек ще пребъде во веки, защото Бог му бе дал голяма благодат – благодатта на таланта. Таланта на църковното певческо изкуство. И тая благодат той не пропиля, защото имаше изрядна духовна разсъдливост. А разсъдливостта е повече от благодатта. Защото, ако нямаме разсъдливост, казват светите отци, ще пропилеем благодатта. Таланта,

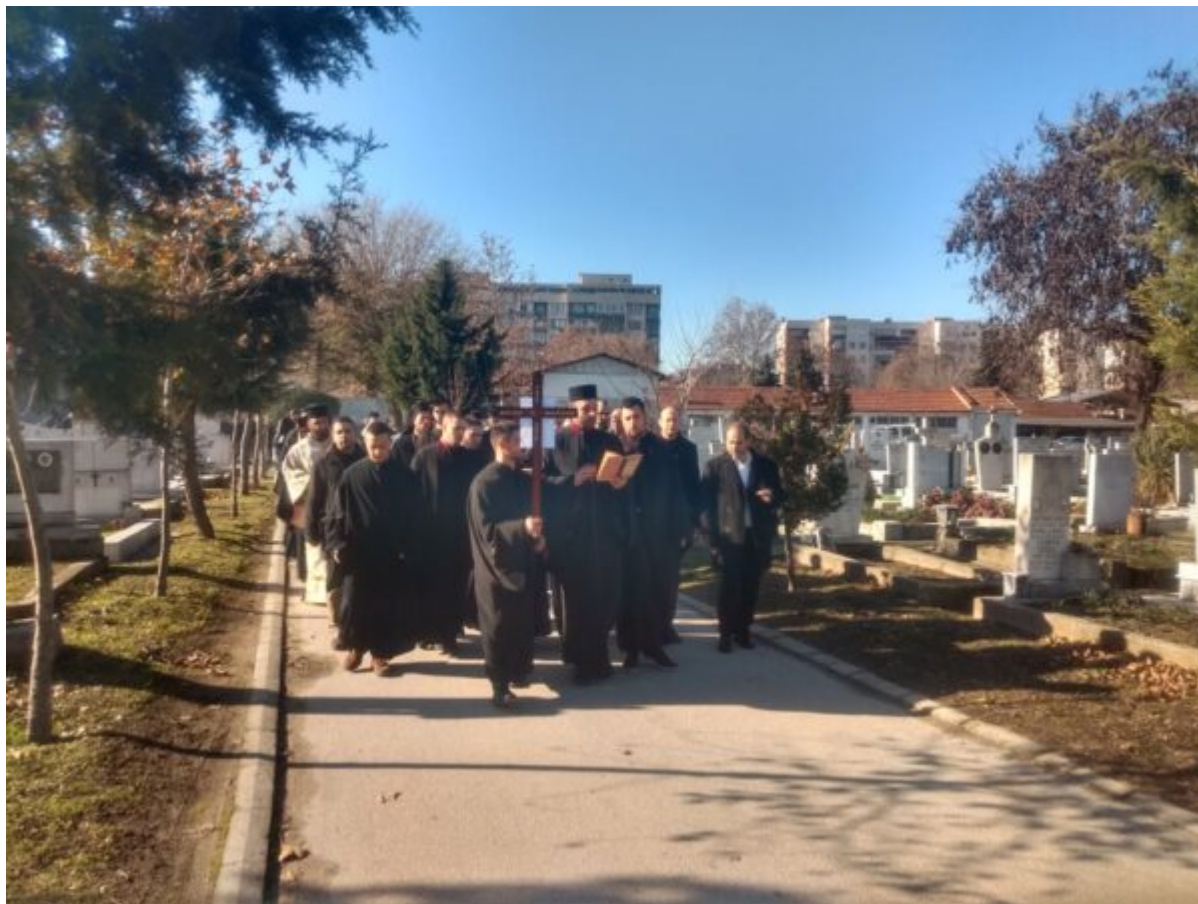
който Бог му бе дал, той не зарови в земята. Той остава да живее в душите на всички тия и на много други, които дари с таланта да славят Бога, да пеят със сърцата си. Затова споменът ще пребъде во веки в светата Църква. Защо да скърбим за него, казва св. Йоан Златоуст, за добрия човек. Нима не съзнаваме, че напълно естествено е човек да умре. Няма по-естествено от това. Това е човешкото естество. И да плачем, и да ридаем, и да се гневим на Божия промисъл нищо не можем да променим. Както човек не може без да пие вода, без да диша, без да се храни, така не може и без да умре. Въпросът е как ще изживее дните годините на своя живот. Той изживя своя живот като изцяло го посвети на Бога, целият си живот. Той беше чул думите на Господ Иисус Христос: „Възлюби Господа, Бога твоего, с всичкото си сърце, и с всичката си душа, и с всичкия си разум“ (Матей 27:37). С цялото си същество този човек възлюби Господа и пътя на своя живот достойно извървя. Защо да скърбим!? Да се радваме! Защото очаква венеца на вечния живот. Защото той си е приготвил със съкровището, което си събра в своя живот нищо материално. Това са безценните съкровища на вярата, на надеждата, на любовта с които си събра голямо богатство на небето. Онова, за което Христос казва, че никой не може да открадне, да погуби или ръжда, или молец да разяде и унищожи (Матей 20:7). Днес свършва земният му път. Той е поучителен за нас. Изпращайки го по другият път към вечността нека си спомним как измина този път в прослава на Бога.

Нашият скъп покойник, новопредставилия се пред Христа Бога иподякон и протопсалт на светата ни Църква Аргир Сотиров Малчев е роден в гр. Пловдив на 10 септември 1933 г. в семейство на благочестивите си родители Сотир и Калерои, които го възпитават във вярата, но в ранна детска възраст изгубва майка си. Отгледан от баба си Елена Петрова Хаджимихайлова заедно със сестра си Анна израснал в Пловдив, където учи в мъжкия френски колеж до закриването му през 1945 г. След което продължава обучението си в музикалното училище като извънреден ученик със специалност цигулка при класа на Атанас Бъчваров. Завършва висшето си образование в Агрономическия факултет в родния си град. След отбиване на военната служба в Димитровград е учител по музика – цигулка и преподава в продължение на 3 години. Завършва Висшата централна музикална школа в Атина със специалност „Източно църковно пеене“ при професорите-протопсалти Спирос Перистерис и Евангелос Зелас. Пее като клиросен певец в параклиса „Св. цар Борис-Михаил“ на подворието на Зографския манастир в Пловдив. Постриган е за иподякон от Стобийският епископ Варлаам, викарий на Пловдивския митрополит. Пее в Бачковския манастир, в църквите „Успение Богородично“, в „Благовещение на пресвета Богородица“, а по-

късно и в храм „Света Троица“ в Асеновград. Дългогодишен преподавател е по източно църковно пеене в Пловдивската духовна Семинария „Св. Кирил и Методий“. За уменията, усърдието и постиженията си е отличен със званието „протопсалт“ от присноблажения Пловдивски митрополит Арсений. Той е не само отличен певец, но и преводач на специализирани химнографски текстове от гръцки. Той приспособи много песнопения към църковнославянските им езикови съответствия, издаде много певчески сборници, състави и последованието на служби, една от които е и службата на светите Баташки мъченици. През 2013 г. по мое предложение Светия Синод го наградя със орден на БПЦ – БП „Св. св. Кирил и Методий I степен“ по повод неговата 80 годишнина. Усърдна беше молитвата на нашия скъп покойник. Молитвата, която той подпомагаше със сладкопение и нашето духовно умиление, и нашето сърдечно издигане и доближаване до Бога. Той беше се задълбочил в своя живот в дълбините на източното певческо изкуство. Със силата на своята вяра той съзнаваше колко това благодатно литургическо изкуство ни помага в църковния живот. Колко е нужно умилением на нашите души и сърца в молитвата, за да се издигне тя до Бога!? Той преподаде своя талант на мнозина, част от които днес са тук и със сърцето си в молитва и сладкопение възкликнаха към Всеподателя Бога. Това учителю благий е онзи дар, с който те даряват твоите възпитаници. Това е, на което си ги научил, което си изисквал от тях да проявят труд и усилие, и вяра, и блогочестие. Това е, с което днес те даряват и съм убеден, че не само днес, защото никога няма да бъдеш забравен от всички нас. Ти нямаш нужда от някакъв ръкотворен дар. Ти имаш нужда от тази любов, която ти в изобилие дари на всички ни в своя живот, да те дарим днес и во веки. Като в душите и сърцата ни, в Богоспасаемата ни епархия и светата ни Църква вечен и блажен да бъде молитвения спомен за твоята вяра и твоите добродетели. Ти пътя извървя, вярата на твоето сърце и душа запази, ти не само я запази, но и я преподаде на мнозина. Сега нека е блажен пътят, по който тръгваш днес, душо, защото ти е пригответено място за почивка за вечно и блажено упокоение!

Бог да го прости! И вечна, и блажена да пребъде паметта му! Амин.

dobrotoliubie.com